

Nordpolen, den 1. december

Kære

Det er mig Nabanok, der skriver. Hvor har jeg glædet mig til at kunne skrive til dig igen. Jeg vågnede for en time siden og kunne straks mærke det. Det er december. Jeg får sådan en sitren i benene og et sug i maven. Kender du det? Sådan er det i hvert fald for os nisser i december. Vi får det simpelthen så skønt i kroppen.

Min nevø Bobo har også glædet sig meget til december de sidste par uger. Han har haft et glas med over 300 solsikkefrø i stående på sengebordet. Et solsikkefrø for hver dag, der var fra den 25. december sidste år til den 1. december i år. Og hver dag har han fodret fuglen Fifi med et solsikkefrø, indtil der ikke var flere frø i glasset i går. "Det er den 1. december i morgen," råbte Bobo glad i aftes. "Så skal jeg afsted til mit yndlingssted i morgen." Og Bobos yndlingssted, det er hjemme hos dig. Han er ved at pakke lige nu, og han flyver afsted på sit løbehjul - som han plejer - senere i dag. Så burde han være fremme hos dig i morgen.

Fuglen Fifi så lidt skuffet ud, da hun kom hen til vinduet for lidt siden, og der ikke lå et solsikkefrø. Men da det gik op for hende, at hun og Bobo nu skal rejse og være hos dig hele december, blev hun glad. Hvis du har nogle solsikkefrø eller andre kerner, kan du jo lægge et til hende udenfor din dør. Hun flyver jo rundt uden for, der hvor du bor. Så bliver hun nok glad og spiser det.

Min hund Nunu er her heldigvis og hygger sig i varmen fra pejsen lige nu. Du husker måske den december, hvor min hund Nunu var forsvundet. Det var i hvert fald forfærdeligt for mig. Jeg tænker, at december i år bliver helt stille og rolig. Jeg vil bare gå og hygge mig med julebag og besøg af min nisseven Kamma. Det bliver vel nok dejligt.

Venlig hilsen

NISSEN NABANOK

Nordpolen, den 2. december

Kære

Min december bliver muligvis ikke så stille og rolig, som jeg havde håbet på. Jeg fik et brev i går, som vender rundt på det hele. Det skal jeg nok fortælle dig mere om lidt længere nede i det her brev.

Først skal jeg lige spørge, om du har mærket noget til Bobo? Det har du nok ikke, for vi nisser er rigtig gode til at gemme os for mennesker. Vi lærer det allerede som børn, og jeg har øvet det meget med Bobo. Vi har en evne til at få mennesker til at være nærmest blinde over for at se nisser. Nogle gange glipper det, og så er det, at du fx kan se noget ud af øjenkrogen. Måske ser du en rød hue titte frem. Eller måske ser du noget pile hurtigt hen over gulvet. Vi kan heller ikke gøre mennesker døve over for nisser. Så hvis vi nyser eller taber den mandel, vi lige har stjålet i skuffen, så kan mennesker også godt høre det.

Men Bobo har i hvert fald sendt et brev til mig. Han har fået en god portion lynbrevflyvestøv med sig, så hans breve kan komme lynhurtigt frem til mig. Og han skriver, at han er kommet frem. Han fik en skøn flyvetur på løbehjulet, som vi havde drysset med flyvestøv, så han kunne flyve hjem til dig.

Jeg bruger også lynbrevflyvestøv på brevene, jeg sender til dig. På et par minutter kan brevene flyve fra Nordpolen og helt hen til dig.

Jeg ved også, at Bobo vil blive rigtig glad, hvis han hørte lidt fra dig. Du kan råbe "Velkommen, Bobo". Han skal nok høre det, hvor end han har gemt sig i dit hjem.

Jeg vil kort skrive om det andet brev, jeg fik i går. Det var en indkaldelse til nisseprøve. Hvert år bliver tre nisser valgt til at skulle stille op i syv prøver i byen Pebernøddebo. Hvis man er over 400 år, skal man have fornyet sin nisse-tilladelse. Og jeg er 453 år, så jeg vidste, det måske snart ville ske. Jeg skal bestå fire ud af de syv prøver - ellers mister jeg retten til alt nisseri i hele 20 år - det gælder flyvestøv, mit magiske atlas, det hele. Det er bare ikke godt, det her. Jeg er på vej hen til min nisseven Kamma, der måske kan hjælpe mig.

Venlig hilsen NISSEN NABANOK